

kast 3 had kennelijk ruimtegebrek en had zich door de krant naar boven gevreten. In kast 3 en 4 vind ik naast veel werksterbroed ook flink darrebroed en enkele uitgelopen darren. Al turend naar het gewemel van bijen op een raampje viel mijn oog op een bij die de kwispeldans uitvoerde. Ongelooflijk hoe een bij in staat is de richting en de aangegeven afstand van een drachtbron in het horizontale vlak op een verticaal vlak weer te geven door middel van dansjes in de duisternis. Omdat het aantal bijen in deze tijd van het jaar nog beperkt is heb ik vandaag, nadat ik enkele dagen geleden nog bij de voorzitter van de vereniging op zijn volken had mogen oefenen, meteen maar de moeder in een vangbuis gedaan en gemerkt en geknipt. Het merken deed ik met een speciale rode merkstift voor moeren (veel gemakkelijker dan plakkerijtjes). Het knippen ging bij drie moeren goed, bij de vierde moeder verloor ik even de concentratie toen de moeder wat onrustig werd en raakte haar iets met de schaar in het tweede achterlijfssegment. Even slikken. Nooit meer zal het in mijn hoofd halen om een nagelschaartje te gebruiken bij het knippen. De punten daarvan zijn veel te scherp. Beter is het om een schaar met stompe uiteinden te kopen. Het is nog even afwachten hoe de moeder het verder maakt, de werksters komen in ieder geval nog met stuifmeel thuis.

Prachtig is het om al die bijen met hun gekleurde pofbroekjes thuis te zien komen. Op een krukje dichtbij de kast, kijkend naar de vliegplank is puur genieten en valt de rust over je. Onbegrijpelijk denk je dan hoe bijen in staat zijn de weg naar hun kast terug te vinden ondanks de verplaatsing van de zon, het soms verdwijnen van de zon achter te wolken of een plotselinge zijwind. Als je dan ook nog weet dat jouw bijen zoveel bloemen van bomen en planten in het dorp hebben bestoven dan doet je dat echt goed. Bomen gaan meer zaad geven en daar varen de vogels en andere dieren weer wel bij. Fruitbomen in de omgeving geven meer en beter fruit, augurk en koolsoorten en andere groenten geven een hogere opbrengst en zeldzame plantjes in bermen worden in standgehouden.

Vorig jaar vroeg de juffrouw van groep 5 van de vlak naast mijn huis gelegen basisschool of ik een middagje wilde komen praten over bijen, wespen en imkeren. Hoe onwennig het ook was ik deed het met plezier. Er was een speciaal hoekje in de klas ingericht waarin de kinderen allerlei meegebrachte dingen over bijen en wespen hadden neergelegd. Een imker had er leuke imkerattributen uitgesteld. De kinderen waren dolenthousiast en eentje kreeg een kap op en een pijp. Een raampje ging van hand tot hand en grote

heldere foto's over bijen en wespen in het bekende jeugdtijdschrift de WAPITI gaven meer duidelijkheid. Iedereen kreeg een meegebrachte hoornaar te zien, een wespennest, een vegerkast en de bekende bijenprodukten. De kinderen hadden al twee middagen op school les gehad van de juf met diaserieën en biologieboekjes en nog vonden de kinderen het leuk en zaten vol vragen. Hoe oud wordt de moeder? Wat moet ik doen bij steken?

Mw. Verspaandonk-Schijvens, Hooge Mierde

Broeder Adam erelid van Buckfast vereniging

Op 4 juli j.l. was het zo ver dat het al langer bestaande plan van de vereniging 'Buckfast Belangen Verenigd' om Broeder Adam het erelidmaatschap aan te bieden ten uitvoer kon worden gebracht. Na een voorspoedige vlucht per KLM en een autorit zonder zoeken, doemde het tegen een heuvel gelegen Mountrose Nursery Home op. Zoals bekend laat de gezondheidstoestand van Broeder Adam de laatste jaren wat te wensen over.

Tot mijn verrassing bleek hij er zeer monter bij te zitten. Op het moment van binnenkomst zat hij het julinumnummer van het Deutsches Bienenjournal te lezen. Toevallig had ik dit blad in het vliegtuig gelezen en het duurde dan ook maar even voor we in discussie waren over het artikel waarmee hij bezig was. Het bleek dat hij nog een behoorlijk scherpe kijk op de zaken heeft en kritische kanttekeningen plaatst bij wat hij leest. Zeer content is hij met het artikel van Klaus Fehrenbach in het blad Imkerfreund van juni j.l., waarin Carnica en Buckfast vergeleken worden. De uitkomst van de vergelijking verschaft hem zeer veel genoegen.

Hij stond erop dat ik zijn kopie mee zou nemen hoewel ik vond dat hij die maar moest houden. Ik besloot dat ik bij het weggaan zou vergeten mee te nemen.

En toen het doel waarvoor ik gekomen was. Het aanbieden van het erelidmaatschap van 'Buckfast Belangen Verenigd'. Broeder Adam was er zeer content mee. Hij accepteerde graag. De netjes ingelijste brief van onze voorzitter Luuk de Wit kreeg onmiddellijk een plaatsje aan een lege spijker midden boven het bed. Helaas bleek de batterij van mijn fototoestel het begeben te hebben, zodat de overhandiging van de brief niet op de gevoelige plaat vastgelegd kon worden. Gelukkig bood de Polaroidcamera van de hoofdzuster, die bediend werd door de huismeester, tijdens de lunch nog uitkomst. Die lunch was de eerste sinds vele dagen die weer in de eetzaal genuttigd kon worden. Daarvoor was de conditie onvoldoende om met het looprek de afstand van ongeveer 40 meter naar de eetzaal af te leggen. Broeder Adam heeft veel last van evenwichtstoornissen. Maar die vierde juli had hij een heel goede dag volgens de verpleegsters. En 'Buckfast Belangen Verenigd' ook. Het is tenslotte niet niks om naast de oprichter en ex-voorzitter Gosse v.d. Velde zo'n erelid in je vereniging te krijgen. Bij het weggaan werd ik door ons nieuwe erelid teruggedroepen uit de gang. Ik moest het artikel van Fehrenbach niet vergeten!

Allan Reeder, Roden

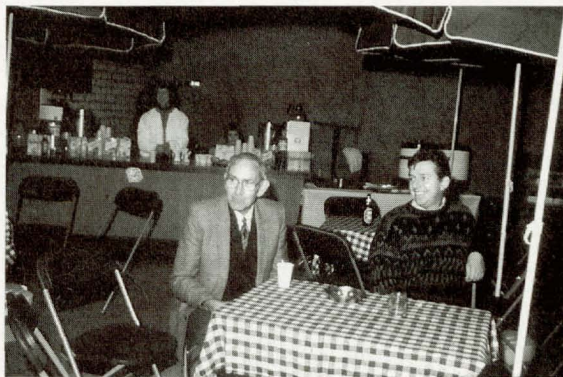
Tuter

Na ongeveer zes jaar met plezier imkeren had ik bij een controle van een volk een tutende moer lopen op het raam dat ik vasthield.

Na enig zoeken tussen de talloze bijen op het raam zag ik de koningin druk over de andere bijen heenlopen en waar maar een paar millimeter ruimte was haar borst op de raat drukken met het bekende tutende geluid als gevolg. Ze hing dan met haar achterlijf op een andere bij zonder haar vleugels bij het tuten te gebruiken. Ik heb haar zo enige tijd gadegeslagen - heerlijk in het zonnetje - en ze herhaalde het tuten op precies dezelfde wijze. Toch wel een erg bijzondere en leuke ervaring!

Enkele weken later al een paar ramen met eitjes in dit volk gezien, dus de bruidsvlucht was ook goed gelukt, ondanks de tientallen zwaluwen, die meermalen duikvluchten laag boven de bijenvolken uitvoeren. Je hoopt dan maar, dat ze het meest darren vangen, ofschoon die sneller vliegen dan haalbijen.

Hans van Duin, Alphen a/d Rijn

Cees van de Hul (links) tijdens de open dag op het Bijenhuis in 1993.

In memoriam Cees van den Hul

Op 24 juni j.l. overleed geheel onverwacht op 72-jarige leeftijd onze hulp en toeverlaat Cees van den Hul.

Het imkeren leerde hij van zijn vader, en zijn bijen namen vanaf zijn twaalfde jaar een groot deel van zijn leven in beslag. Cees volgde met belangstelling alle ontwikkelingen in de bijenteelt. Wanneer hij door eigen ervaring er van overtuigd was dat het nuttig was om een bepaalde methode te volgen of bepaald materiaal te gebruiken, trachtte hij zijn collega-imkers hiervan ook te overtuigen. Hij was gedurende 60 jaar lid van de afdeling Wageningen van de VBBN.

Cees was een rustige en bescheiden man, maar in de imkerswereld was hij een markante figuur; zijn weloverwogen voorstellen werden door de leden van het Hoofdbestuur vaak ter harte genomen.

Op de bijenmarkten werkte Cees gedurende 17 jaren belangeloos mee in de Bijenhuis-kraam. Daar was hij voor velen een vertrouwd aanspreekpunt; hij stond altijd klaar met raad en daad.

Wij zullen Cees missen en wij wensen zijn vrouw en familieleden sterkte met dit grote verlies.

Roel ten Klei, Bedrijfsleider Bijenhuis.